

Gjetthvem somerglad ideg, fru Banks!

Av Mary Brenchley
(Basert på en sann historie)

Roxy elsket å se på alle husene i nabolaget på veien hjem fra skolen. Ett hus hadde en hund som bjeffet og hoppet opp og ned i vinduet. Ved et annet hus var det fugler som kvitret i trærne.

Og så var det huset til fru Banks. Fru Banks hadde vært hennes lærer i tredjeklasse og hun var Roxys favoritt.

Roxy vinket alltid til fru Banks når hun så henne sitte på stolen på

verandaen sin. Fru Banks var alltid vennlig og glad.

Men i dag var stolen på verandaen tom. Huset virket stille. Til og med Chester, katten til fru Bank, var borte.

Roxy husket at mamma hadde sagt at fru Banks var syk. Hun dro til sykehuset hver dag for å få behandling. Roxy ble lei seg. Hun ville gjøre noe hyggelig for fru Banks. Men hva?

Roxy fulgte med på biene som fløy fra blomst til blomst. Så fikk hun en idé!

Roxy løp hjem og plukket en rose fra hagen sin. Hun gikk tilbake til fru Banks' hus

og plasserte den på verandaen.

Dagen etter la Roxy en solsikke på fru Banks' stol. Dagen etter satte hun en prestekrage ved inngangsdøren. Hver dag i to uker plasserte Roxy en blomst hos fru Banks. Hun var forsiktig så hun ikke ble sett.

En dag hun var på vei hjem, så Roxy fru Banks sitte på verandaen. Hun holdt noen blomster i hånden.

"Roxy," sa fru Banks, "se på de vakre blomstene mine. Noen har lagt dem her til meg. Hver dag ventet en ny blomst på meg da jeg kom hjem fra sykehuset."

Roxy smilte. "Vet du hvem det var?"

Fru Banks smilte tilbake. "Uansett hvem det var, vil jeg gjerne takke dem."

"Det var sikkert en som er glad i deg!" sa Roxy.

"Jeg gledet meg til å finne en ny blomst hver dag," sa fru Banks. "Den første blomsten var på verandaen

min."

"Tror du at katten din satte den der?" spurte Roxy.

"Chester liker å gi meg overraskelser, men han har aldri gitt meg blomster." Fru Banks lo. "Hva med blomsten på stolen min?"

"Hunden nede i gaten?" Roxy smilte enda bredere.

"Ved inngangsdøren min?"

"Et ekorn?"

"Du store min," sa fru Banks og lo. "Jeg visste ikke at det var så mange skapninger som er glad i meg! Men blomstene fikk meg til å føle meg spesiell."

Roxy var så lykkelig at det var like før hun sprakk. Hun var glad for at hun hjalp fru Banks å smile igjen. ●

Denne historien fant sted i USA.

ILLUSTRASJONER: ADOBE STOCK